

τοῦτον, ἐν ᾧ αἱ ἐννεα ἡμέραι δηλοῦσι τὸ ἀμέτρητον μῆκος τοῦ οὐρανοῦ. Πόσον ὅμως ὑπερβαίνει τὴν καταμέτρησιν ταύτην τοῦ ἀρχαίου ποιητοῦ ὁ νῦν ἀστρονομικὸς ὑπολογισμὸς, καθ' ὃν τὸ φῶς ἀπλανοῦς τινος ἀστέρος ἀπαιτεῖ δέκα ἔτη καὶ ἐπέκεινα ἵνα περιέλθῃ εἰς ἡμᾶς! Ἡ μάχη τῶν Τιτάνων, οἵτινες ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ οὐρανοῦ διὰ λίθων, ἐγεννήθη ἐκ τοῦ θεάματος τῶν πολλαχοῦ κειμένων σποράδων πετρῶν· αὗται δὲ κατεκυλίσθησαν σήμερον ὑπὸ τοῦ διαδόλου, εἰς ὃν προσήπτετο ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πᾶν ὃ, τι ἐφαίνετο ἀδύνατον εἰς τὸν ἄνθρωπον! Ἡ ἐπιστήμη ἠδυνήθη νὰ δείξῃ, ὅτι ὁ κρύσταλλος, ὁ ἀπὸ τῶν παγετώνων τῶν παλαιωτάτων χρόνων, ἀποσπασθεὶς, γέμων λίθων καὶ ἐπιπλέων ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἀείποτε παρωθόμενος, ἀπεκόμισε τοὺς ὄγκους τούτους ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκομεν αὐτοὺς σήμερον. Ὁ ἀετὸς εἶνε, ὡς γνωστὸν, τὸ σημεῖον τοῦ Διός, φέρων εἰς τοὺς ὄνυχας αὐτοῦ τὸν κεραυνόν, πρὸς δὲ εἶναι εἰσέτι τὸ σύμβολον μεγάλων βασιλείων. Γινώσκουμεν, ὅτι ἐν ἀτμοσφαίρᾳ ἰσχυρῶς πεπληρωμένῃ ἠλεκτρισμοῦ καὶ ἐκρηγνυομένη ἐξερεύγεται ἠλεκτρικὸν φῶς ἐκ τοῦ στόματος καὶ ἐκ τῶν ὀνύχων τῶν πτηνῶν. Τοιαύτη τις παρατήρησις ἐγέννησεν ἀναμφιβόλως τὸν μῦθον τοῦτον. Ὁ δὲ λόγος περὶ Προμηθεὺς καταβιάσαστος τὸ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐν κοίλῳ νάρθηκος εὐφλέκτου δηλοῖ εἰκονικῶς, ὅτι ὁ κεραυνὸς ἀνέφλεξε ποτε ξηρὸν δένδρον ὅπως κατὰ τὸν Διόδωρον ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου Ἡφαίστος ἔλαβε τὸ πῦρ ἐκ τοῦ κεραυνοῦ. Ὡσαύτως τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἔμπροσθεν τῆς Τροίας εἰς τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων ῥιπτόμενα θανατηφόρα βέλη εἶναι αἱ φλογεραὶ τοῦ ἡλίου ἀκτίνες, αἵτινες καὶ τότε, ὡς σήμερον, προῦξένουν λοιμόν, ἴσως δυσεντερίαν. Ἡ πῦρ ἐξερεγγομένη Αἴτνα καὶ ὁ τοὺς ἀνθρώπους φοβῶν ὑποχθόνιος κρότος ἐδήλουν τὸν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ αὐτοῦ ἐργαζόμενον Ἡφαίστον. Τὸ ἄρμα τοῦ Φαέθοντος ἔπεσε ποτε ἐπὶ τῶν ὀρέων τῆς ἄνω Ἰταλίας καὶ κατέκαυσε πάντα. Ὁ Βέλκερ ἐρμηνεύει ἑλληνικόν τινα μῦθον λέγοντα, ὅτι φλόγες πυρὸς προεπορεύοντο τῶν πλοίων, διὰ τῶν Διοσκουρῶν, οἵτινες ἐφώτιζον αὐτὰ ἐπὶ τῶν ἰστών. Εἶνε δὲ ἀναντίρρητον, ὅτι ὁ μῦθος περὶ γένους τινὸς γιγάντων ἐγεννήθη ἐκ ψευδῶν παρατηρήσεων. Τὰ ὀρυκτὰ ὅσα τῶν γιγαντιαίων θηρίων τῶν παλαιωτάτων χρόνων ἐν τε τῇ Ἀμερικῇ καὶ τῇ Εὐρώπῃ πάλαι καὶ νῦν ὑπελαμβάνοντο ὡς λείψανα ἀνθρώπων. Τὸ ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ λεγόμενον πεδίον τῶν γιγάντων (Das Campo del gigantes) ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς πεδιάδος τῆς Βογότας ἔλαβε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῶν αὐτόθι εὐρισκομένων πολυπληθῶν λειψάνων τοῦ μαστόδοντος. Καθ' ὅλου δὲ ἡ περὶ γιγάντων ὑπόθεσις εἶνε ἄτοπος, διότι οἱ ἄνθρωποι τῶν παλαιωτάτων χρόνων ἐν ταῖς πλείσταις τῶν χωρῶν, ἐνθα εὐρίσκονται

λείψανα αὐτῶν, ἦσαν μικρότεροι τῶν σήμερον. Ὡσαύτως δὲ οἱ δράκοντες καὶ τὰ δρακοντοειδῆ θηρία, ἅτινα μνημονεύονται ἐν τοῖς μύθοις, ἔλαβον ἀναμφιβόλως τὴν γένεσιν αὐτῶν ἐκ τῆς παρατηρήσεως καὶ τῆς ψευδοῦς ἐξηγήσεως ὀρυκτῶν σκελετῶν μεγάλων σαυρῶν.

Τις δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ, ὅτι αἱ ἐν Καυκάσῳ πηγαὶ τοῦ νάφθα δὲν ἦσαν ἡ αἰτία τῆς παρὰ Πέρσαις λατρείας τοῦ πυρός; Πολλὰ ὡσαύτως θαύματα τῆς Βίβλου ἐξηγοῦνται διὰ νέων παρατηρήσεων. Ἡ βροχὴ τοῦ μάννα τῶν Ἰσραηλιτῶν δηλοῖ τὴν ἀναβλάστησιν ἐδωδῖμων κρομμύων, ἅτινα ὑπορύσσει ἐκ τοῦ ἐδάφους ἰσχυρὸς ὄμβρος. Ἡ εἰς τὰ θαύματα πίστις οὐδὲν ἄλλο εἶνε πολλάκις ἢ ἡ ἀκαταληψία παραδόξου τινὸς φυσικοῦ φαινομένου. Ὁ ἀπαιδευτὸς πιστεύει εἰς θαῦμα, ὅπερ ὁ πεπαιδευμένος ἐννοεῖ ὡς φυσικὸν τι συμβάν. Ὅτε ὁ Μωϋσῆς ἐπληξῆς τὴν πέτραν κατὰ τὴν Γραφὴν ἐτρόπησε, νομίζομεν, ἀρτεσιανόν τι φρέαρ, διότι οἱ Γάλλοι ὀρυζαντὲς ποτε φρέατα ἐν τῇ ἀνατολικῇ Σαχάρα, ἀνεκάλυψαν, ὅτι ἡ τέχνη αὕτη ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς Αἰγυπτίους. Ἐν τοῖς μύθοις τῶν βορείων λαῶν διαβοεῖται μεγάλως, ἐν δὲ τοῖς διηγήμασι τῶν Ἀράβων καὶ τῶν Ἰαπῶνων ἀπαντᾷ ὡσαύτως γιγαντιαῖον τι πτηνόν, καλούμενον γρύψ, οὗτινος ὄνυχες εἰδεικνύοντό ποτε ἐν πολλαῖς ἐκκλησίαις τῆς Γερμανίας ὡς τὸ ἀξιωματικόν. Τὰ κέρατα τοῦ ὀρυκτοῦ ὀνοκέρωτος, ἅτινα εὐρίσκουμεν ἀπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης, ἐνομισθησαν μεγάλοι ὄνυχες πτηνοῦ ὁμοιοῦ πρὸς ἐκεῖνα. Οὐδὲν ὅμως μέγα ὄρνεον ὑπῆρξεν ἐν ταῖς χώραις ταύταις ἐπὶ τῶν παλαιωτάτων χρόνων.

[Ἔπεται συνέχεια.]

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΔΡΑΧΜΩΝ

Παρέστην χθὲς μάρτυς γεγονότος τινὸς τὸ ὀποῖον μοὶ ἐνεποίησε μεγάλην ἐντύπωσιν. Ἴσως εἰς πολλοὺς φανῆ παραδόξον μᾶλλον ἢ συγκινητικόν· ἴσως μάλιστα θεωρηθῆ καὶ ὡς ἐνέχον ὑπερβολὴν τινα. Τοῦτο δὲν τὸ ἐξετάζω· ἐγὼ συνεκινήθη ἐξ αὐτοῦ, δὲν προτίθεμαι δὲ νὰ τὸ κρίνω ἀλλ' ἀπλῶς νὰ τὸ ἀφηγηθῶ.

Εἶχον μεταβῆ νὰ διέλθω ἡμέρας τινὰς ἐκτὸς τῶν Παρισίων εἰς τὴν ἐξοχικὴν οἰκίαν ἐνός τῶν στενοτέρων φίλων μου. Ἡ οἰκία αὕτη εἶναι θελακτικωτάτη περιβαλλομένη ὑπὸ πολλῶν δένδρων φιλοξενούντων ποικίλα καὶ ἠδύλακα πτηνά. Εἰς τὴν τράπεζαν καθήμεθα περὶ τοὺς δεκαπέντε ἢ δεκαῆξ, οἱ δὲ συνδαιτυμόνες εἶναι μεγάλοι βιομήχανοι, ἀνώτεροι δικαστικοί, δικηγόροι καὶ καλλιτέχναι. Εἰς τούτους συμπεριλαμβάνεται καὶ οἱ-

κογένειά τις, πολὺ εὐαρεστήσασά με. Ἀποτελεῖται ὑπὸ τοῦ συζύγου, τῆς συζύγου καὶ δεκατριετοῦς ἢ δεκατετραετοῦς παιδός. Ὁ σύζυγος εἶναι δικηγόρος, οὐμιλεῖ κάλλιστα, οὐμιλῶν δὲ δὲν ἀγορεύει ὡς ἐπὶ δικαστηρίῳ. Ἔχει καὶ ἄλλην τινὰ ἀξίαν δι' ἣν τὸν ἐκτιμῶ ἀγαπᾶ τὴν σύζυγόν του συγχρόνως καὶ μὲ τὴν φλογερὰν ἀγάπην τοῦ πρώτου συζυγικοῦ μηνός καὶ μὲ τὴν ἤρεμον ἀγάπην δεκαπενταετοῦς συμβιώσεως.

Ἡ σύζυγός του εἶναι ἀξία τῆς ἀγάπης ταύτης. Εἶναι περικαλλεστάτη ἀκόμη, ἔχουσα ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ, τῇ συμπεριφορᾷ, τῷ τρόπῳ τοῦ οὐμιλεῖν φυσικὴν τινὰ ἀπλότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν ἀποτελοῦσαν παράδοξον ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀβροὴν χάριν τῶν ἄλλων νέων γυναικῶν. Ἐνδύεται μετὰ πλείστης καλαισθησίας, ἀλλ' ἡ κομψότης τῆς ἀναβολῆς αὐτῆς λήγει ἀκριβῶς ὅπου ἀρχίζει ἡ φιλαρέσκεια. Διηγεῖται μετὰ πλείστης εὐφυΐας καὶ ζωηρότητος, ἀλλ' οὐδέποτε παρεκτρέπεται εἰς ἐκφρασίαν τινὰ χυδαίαν ἢ ἀστείότητα ἀμφίβολον. Ἡ ὄψις αὐτῆς φαίνεται ἤρεμος· ἀλλ' εἰς τὸ βάθος τῶν μεγάλων σοβαρῶν τῆς ὀφθαλμῶν, μαντεύεται, φαίνεται δύναμις τις συγκινήσεως κατὰλληλον περίστασιν ἀναμένουσα ὡς ἐκραγῆ. Εἶναι ἀδύνατον ν' ἀγνοῇ ὅτι εἶναι ὠραία, ἀλλ' οὐδέποτε δεικνύει ὅτι τὸ γνωρίζει, διὰ τοῦτο δ' ἐμπνέει σεβασμὸν.

Ἦρχισεν ἡδὴ ὁ μετὰ τῆς Γερμανίας πόλεμος τοῦ 1870, οἱ δ' ἄνδρες μεταβαίνουνσι καθ' ἑκάστην μετὰ μεσημβρίαν εἰς Παρισίους ὅπως μάθωσιν εἰδήσεις, ἃς φέρουσι τὴν ἐσπέραν. Χθὲς περὶ ἕκτην ὥραν ὁ δικηγόρος δὲν ἐπανῆλθε. Τὸν περιμένοντες μέχρι τῆς ἕκτης, μέχρι τῆς ἐβδόμης, ἀλλὰ δὲν ἔρχεται καθήμεθα εἰς τὴν τράπεζαν κατὰ παράκλησιν αὐτῆς τῆς συζύγου του, ἧς τὰ χεῖλη ἑλαφρῶς συσπῶμεν μαρτυροῦσιν ἀνησυχίαν ἣν δὲν δύναται ν' ἀποκρίψῃ ὀλοσχερῶς. Τέλος τὴν ὀγδόην ὥραν, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐπίνομεν τὸν καφέν μας εἰς τὸν κῆπον ἔρχεται ὁ σύζυγος. Ἦτο συγχρόνως καταβεβλημένος, ὠχρὸς καὶ κατευχαριστημένος.

— Τί τρέχει; τί σοῦ συνέβη; τῷ εἶπεν ἡ σύζυγός του, τρέξασα πρὸς αὐτόν, μὲ τόνον φωνῆς καταδεικνύοντα πόση στοργὴ ἐκρύπτετο ὑπὸ τὴν ἤρεμον ἀξιοπρέπειαν τῆς γυναικὸς ἐκείνης.

— Μὴν ἀνησυχῆτε! μὴν ἀνησυχῆτε!... ἀπεκρίθη, διότι ὅλοι εἴχομεν ἐγερεθῆ καὶ τὸν περιεκυκλώσαμεν ὁ μικρὸς υἱὸς του εἶχε λάθει τὴν χεῖρά του καὶ τὴν ἐφίλει. Μὴν ἀνησυχεῖτε. Τίποτε κακὸν δὲν μου συνέβη, τίποτε δυσάρεστον, τοῦναντίον μάλιστα.

— Τοῦναντίον! πῶς;

— Ἰδοῦ. Εἰς τὴν μίαν ἐπέρασα ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν Λέσχην· εἰς φίλος μου, εἰς πελάτης μου ἦτο εἰς τὸ παράθυρον ἀναβαίνω ἐπάνω διὰ νὰ μάθω νέα, αἱ εἰδήσεις ἦσαν εὐχάριστοι καὶ ὅλοι ἦσαν

φαιδροί. Ἡ χαρὰ ἐκείνη μ' ἐνθουσίασεν. Ἦρχισαν νὰ παίζουσι μὲ παρακαλοῦν, μὲ πιέζουσι νὰ παίξω κ' ἐγὼ· ὑποχωρῶ· ἀλλ' ἄμα ἐκάθησα, τί τύχη ἦτο ἐκείνη, πρωτοφανής, τρελλή τύχη! ἀδύνατον νὰ φύγω ἀπὸ τὴν θέσιν μου!... κερδίζω! κερδίζω! μετὰ πέντε ὥρας παιγνιδίου εἶχα ἐμπρὸς μου σαράντα χιλιάδας δραχμάς.

— Τί τύχη! φωνάζουσι πανταχόθεν· τί τύχη!

— Ἐκέρδισες σαράντα χιλιάδες δραχμάς, κατέρα; ἀναφωνεῖ ὁ υἱὸς μετὰ χαρᾶς.

Ἐν τῇ συνουσίᾳ ἐκείνη τῶν συγχαρητηρίων μόνον τὴν φωνὴν τῆς συζύγου τοῦ δὲν ἤκουσα δι' ὃ ἐστράφη νὰ τὴν ἴδω· δάκρυ ἔτρεμεν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς. Λαβοῦσα τότε τῆς χεῖρός τὸν σύζυγόν της·

— Ἔλα νὰ δειπνήσης, τῷ εἶπε, θὰ εἶσαι πολὺ κουρασμένος.

Καὶ ἐξῆλθον ἀμόφτεροι.

Νὰ τὸ ὁμολογήσω; τὸ δάκρυ ἐκείνο μὲ ἀπῆρσε πολὺ. Ὑπέθετον μὲν ὅτι τοιαύτη τύχη ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ εὐτυχετὴ τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ τὴν κάμῃ νὰ κλαύσῃ, νὰ κλαύσῃ διὰ χρήματα, καὶ χρήματα κερδηθέντα εἰς τὸ χαροποιεῖν! Μοὶ ἐφαίνετο ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ἐκείνοι δὲν ἦσαν προωρισμένοι διὰ τοιαῦτα δάκρυα.

Ἐξῆλθον τῆς αἰθούσης καὶ μετέβην, περίσκεπτος, νὰ καθήσω εἰς τὸ βάθος τοῦ κήπου, πλησίον μικροῦ ῥυακίου τρέχοντος διὰ μέσου πυκνῆς συστάδος δένδρων. Ἐκεῖ ἐκχθήμην ὀνειροπολῶν ἀπὸ τινῶν στιγμῶν, ὅτε ἤκουσα ὀπίσω μου κρότον βημάτων, ἔπειτα ἦχον φωνῶν, καὶ διὰ τῶν φύλλων διέκρινα τὸν δικηγόρον καὶ τὴν σύζυγόν του, ὅτινες ἐκάθησαν ἐπὶ ἑδωλίου εἰς τὴν ἀποχωρίζουσάν με ἀπ' αὐτῶν συστάδα. Συνδιελέγοντο ζωηρῶς καὶ ἐν συγκινήσει.

— Σὲ παρακαλῶ!... μὴ ἐξάπτεισαι... εἶναι τρέλλα αὐτὸ ποῦ λέγεις, τῷ ἔλεγεν ὁ σύζυγος.

— Πιθανόν, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀλλάξω γνώμην, ἀπήντησεν αὐτῇ.

— Ἔλα νὰ συζητήσωμεν λογικῶς τὸ πρᾶγμα.

— Εἰς μερικὰ πράγματα δὲν ὠφελεῖ ἡ λογική...

— Ὅλος ὁ κόσμος τὸ ἴδιο κάμνει.

— Πιθανόν, ἀλλὰ σὺ δὲν εἶσαι ὡσάν ὅλον τὸν κόσμον. Ἐπὶ τέλους τί θέλεις νὰ σοῦ εἰπῶ; αὐτὸ τὸ πρᾶγμα μὲ πειράζει!

Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῆς πνιγομένην εἰς δάκρυα.

— Εἰζέυρεις, ἐξηκολούθησε μετὰ συγκινήσεως, ὅτι δὲν εἶμαι φαντασιόπληκτος. Δὲν περιφρονῶ διόλου τὰ χρήματα καὶ ὅταν μοῦ φέρῃς τὴν ἀμοιβὴν τὴν ὁποῖαν λαμβάνεις κατόπιν ἀπὸ μίαν δικὴν τὴν ὁποῖαν ὑπερησπίσθης καλὰ καὶ ἐκέρδισες, τὴν φυλάττω μὲ χαρὰν, μὲ ὑπερηφάνειαν. Ἀλλὰ διατί αισθάνομαι ἐντροπὴν δι' αὐτὰ τὰ

χρήματα; διατί;... Θέλεις νὰ σοῦ εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν; προσεῖπεν ἐντόνος. Αὐτὰ τὰ χρήματα μοῦ φαίνονται ὡς νὰ τὰ ἐσφετερίσθης!..

Ὁ σύζυγος διεμαρτυρήθη.

— Εἶμαι ὑπερβολικῆ, ἔστω! τὸ παραδέχομαι! Ἀλλὰ δὲν εἰμπαρῶ νὰ μὴ συλλογισθῶ ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα τὰ ὁποῖα ἐκέρδισες σὺ τὰ ἔχασεν εἰς ἄλλος· εἰς ἄλλος ὅστις εὐρίσκεται εἰς ἀπελπισίαν αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐνῶ σὺ χαίρεις!.. Ἀλλὰ πρὸ πάντων συλλογίσου τὸν υἱόν μας!.. τὸν υἱόν μας, ὅστις παρὰ σοῦ ἔλαβεν ἕως τώρα παραδείγματα ἀφιλοκερδείας καὶ τιμῆς, καὶ ὅστις πρὸ ὀλίγου σὲ εἶδε νὰ εἰσέλθης ἐδῶ περιχαρῆς διότι ἐκέρδισες εἰς τὸ χαρτοπαιγνίον, καὶ ἤκουσε τοὺς ἄλλους ὅλους νὰ σὲ συγχαίρουν διὰ τὴν τύχην σου! Ποῖαν ἐντύπωσιν θ' ἀφήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν του ἡ σκηνὴ αὕτη; Οὕτω λοιπὸν τὸ χειρότερον τῶν ἐλαττωμάτων, ἡ ἀγάπη τοῦ χαρτοπαιγνίου θὰ φυτευθῇ εἰς τὴν καρδίαν του· καὶ ἀπὸ ποῖον; Ἀπὸ σέ! ναι, ἀπὸ σέ! Πῶς θέλεις νὰ τῷ εἶπω καὶ πῶς θέλεις νὰ μὲ πιστεῦσῃ ὅτι πράγμα τὸ ὁποῖον ἔκαμες σὺ εἶνε κακόν;... ὦ! πῶς τὰς μισῶ τὰς κατηραμένας αὐτὰς σαράντα χιλιάδας δραχμῶν.

Ταῦτα εἰποῦσα ἠγέρθη καὶ ἀνεχώρησεν, οὗτος δὲ τὴν παρηκολούθησεν. Ἐγὼ ἔμεινα τεταραχμένος ἐξ ὧσων ἤκουσα, μετ' ὀλίγον δ' ἐπέστρεψα εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἦσαν ἤδη καὶ οἱ δύο ἐν αὐτῇ. Ὁ μὲν σύζυγος σύννους καὶ σιγηλός, ἡ δὲ σύζυγος ὡχρά, κύπτουσα ἐπὶ τοῦ ἐργοχείρου της. Ἐφθασαν αἱ ἐσπεριναὶ ἐφημερίδες, πλήρεις τῶν πρώτων εἰδήσεων τοῦ πολέμου, ἀναγράφουσαι νέας στρατολογίας, πατριωτικὰ δάνεια, εἰσφοράς, τὸν σχηματισμὸν φορητῶν νοσοκομείων ἐξ ἐθελοντῶν ἐπικούρων καὶ πάντα ἐν γένει τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ φρικώδους ἐκείνου πολέμου συμβάντα.

Εἷς τῶν νεωτέρων φίλων μας εἶπεν εἰς τὸν δι-
κηγόρον:

— Τώρα πλέον ὅπου ἐκέρδισατε τὰς σαράντα χιλιάδας ἐλπίζω ὅτι θὰ μᾶς προσφέρετε ἐν λαμπρὸν καὶ πλουσιοπάροχον γεῦμα εἰς τὸ καλλιτερον ξενοδοχεῖον.

— Κ' ἐγὼ ἐλπίζω ὅτι θὰ προσφέρετε ὡραῖα κοσμήματα εἰς τὴν σύζυγόν σας, εἶπε νεαρὰ τις κυρία.

— ὦχ, πατέρα, εἶπε τὸ παιδίον, πῆγαίνε μας ἔς τὴν Ἑλβετία!..

Ὁ δικηγόρος δὲν ἀπήντησε. Τέλος μετὰ βρα-
χεῖαν σιγὴν, ἀπήντησε ψυχρῶς:

— Ὅχι! ἔκαμα ἄλλην χρῆσιν αὐτῶν τῶν χρη-
μάτων.

— Ποῖαν χρῆσιν;

— Τὰ στέλλω εἰς τὰ φορητὰ νοσοκομεία.

Ἡ σύζυγός του ἀνεπήδησε διὰ μιᾶς καὶ τὸν ἐνηγκαλίσθη. Πάντες ἀπέμειναν ἐκπληκτοί. Τὸ

παιδίον παρετήρει τὸν πατέρα του μὴ ἐννοοῦν.

— Σ' ἐκπλήττει αὐτὸ ποῦ ἔκαμα; τῷ εἶπεν ὁ πατὴρ του, ἄκουσε λοιπὸν νὰ σοῦ τὸ ἐξηγήσω. Ἐως τώρα ποτὲ δὲν ἐξώδευσα ἄλλα χρήματα παρὰ ὅσα ἐκέρδισα μὲ τὸν κόπον μου. Ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ χαρτοπαιγνίου χρήματα, εἶναι χρήματα κερδιζόμενα χωρὶς καμμίαν ἀξίαν τοῦ κερδιζόντος καὶ μὲ πολλὴν λύπην τοῦ χάνοντος. Δὲν τὰ θέλω αὐτὰ τὰ χρήματα.

Κυρία τις ἔκυψεν εἰς τὸ οὖς τῆς παρακαθημέ-
νης αὐτῇ καὶ τῇ εἶπε:

— Βάζω στοίχημα ὅτι ἡ γυναῖκά του τὸν παρεκίνησε νὰ κάμῃ αὐτὴν τὴν ἀνοησίαν.

Αὐτὴ εἶνε ἡ διήγησίς μου. Ἄγνοῦ ποῖαν ἰδέαν θὰ σχηματίσῃ περὶ τῆς γυναικὸς ταύτης ὁ ἀναγνώστης, ἀλλ' εἰξέυρω ὅτι ἐγὼ θὰ ἤμην λιαν εὐ-
τυχῆς ἔχων μητέρα, θυγατέρα, σύζυγον ἢ ἀδελ-
φὴν ὁμοιάζουσαν πρὸς αὐτήν....

(Ern. Legouvé.)

ΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Ἀπαίσια πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ τηλεγράφος διε-
βίβαζεν ἀγγέλματα ἐκ Λονδίνου. Ὁ ἀπειρο-
πληθὴς ἄεργος ὄχλος τῆς μεγαλοπόλεως ἐμεί-
νετο, συνελθὼν δὲ εἰς συλλαλητήρια, ἐξεχύθη
ἔπειτα εἰς τὰς ὁδοὺς, βοῶν, λιθοβολῶν, διαρπά-
ζων καὶ καταστρέφον τὰ τῶν ὁμμάτων τῆς
ἀνισχύρου ἐξουσίας, φοβερὰ καταλείπων ἐξόπισθεν
τῆς διαβάσεώς του ἴχνη. Ἡ κυβέρνησις πτοη-
θεῖσα ἐσπευσε νὰ λάβῃ μέτρα καταστολῆς ἅμα
καὶ θεραπείας· ἀλλ' οὔτε ἡ καταστολὴ εἶνε εὐ-
χερὴς ἄνευ τῆς χρήσεως βιαίων καὶ ἐπικινδύνων
μέτρων, οὐδ' ἡ θεραπεία εὐεπίτευκτος εἰάν δὲν
ἐπέλθῃ ριζικὴ καὶ σαλεύσῃ ἐπομένως ἐκ βάρθρων
τοὺς ἰσχύοντες κοινωνικοὺς θεσμούς. Τὸ κοινωνι-
κὸν ζήτημα, ὁ φοβερώτατος ἐχθρὸς τοῦ αἰῶνος,
ὕφισταται διαρκῶς πρὸ πάντων ἐν τῇ ἀχανεῖ
μητροπόλει τοῦ ἀπεράντου βρετανικοῦ κράτους,
χάρις εἰς τὰς ὑπαρχούσας αὐτόθι ἐξαιρετικὰς συν-
θήκας τοῦ βίου, χάρις εἰς τὴν κατάφωρον τερα-
τώδη ἀντίθεσιν τοῦ ἀμυθῆτου μὲν ἀλλ' οὐχὶ
μεγάνορος πλοῦτου τῶν ὀλίγων καὶ τῆς ἐσχάτης
πενίας τῶν πολλῶν, ἡ παραμικρὰ δὲ ἀφορμὴ
προκαλεῖ ὄξυτάτας αὐτοῦ κρίσεις. Φόβος ἄρα
ἐστὶ μὴ τὰ πρόσκαιρα μέτρα δὲν ἐπαρκέσωσι,
νέα δὲ ὑποτροπὴ συνεπαγάγῃ πολλῶ ὀλεθριώ-
τερα ἀποτελέσματα.

Αἱ στάσεις τοῦ ὄχλου τοῦ Λονδίνου διεκρίθησαν
ἀνεκαθεν διὰ τὴν ἀγριότητά των, ὑποβοηθῶσι
δὲ τὴν γένεσιν καὶ τὴν ἐξάπλωσιν αὐτῶν τὰ
ἀγγλικὰ ἔθιμα καὶ αὐτοὶ παραδόξως οἱ ἀγγλικοὶ
νόμοι. Ἐν πρώτοις εἶνε γνωστὸν ὅποιος ἀπεριο-
ρίστου προστασίας ἀπολαύει ἡ ἐλευθερία τοῦ
λόγου ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ καὶ πόσον ὀκνεῖ καὶ